

La Comarca

Donatiu de l'Ajuntament

N: 1790.

NUM. 157—OLOT, 12 DE FEBRER 1916

LA COMARCA

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, núm. 22

No's tornen els originals i dels
que vagin firmats ne responen
exclusivament llurs autòrs.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESpanya

Un any 5 ptes.

ESTRANGER

Un any 7 frcs.

NÚMERO SOLT 10 CTS.

AGUA DE VILAJUIGA

Bicarbonatadas Sódicas

La más rica en litina

Cura: ESTÓMAGO, RINONES, HÍGADO

Representante exclusivo para Olot y
pueblos de la comarca:

LUIS MAYA.—Mayor, 27, Alta del
Tura, 2. —OLOT

De venta en farmacias y droguerías

GRAN SABATERIA ROVIRA

SUCCESSOR DE SIMÓN VILAR

::: Sant Esteve Núm. 8 :::

La casa que te i ven més calçat. — Ultima
models. Unica casa que ven calçat americá

PREUS DE FÁBRICA

PARA BODAS, BAUTIZOS

Y OTRAS SOLEMNIDADES

Pedid los legitimós

VINOS DE JEREZ

de la casa BARBANZOLO

Representante exclusivo en esta

Esteban Hostench

Depositario para la venta al detall:

Luis Matabosch Confitería

Optica de precisión

Extenso surtido en gafas, lentes, mon-
turas y cristales alta novedad, gemelos
prismáticos y acromáticos para campo y
teatro, lupas, cordones, cadenas, estuches
de todas clases, termómetros, barómetros,
graduadores para ácidos, licores, jarábes,
leches, vinos, etc. etc.

Comprobación de la vista para casos
generales. Ejecución rápida de las recetas
de los señores médicos oculistas. Recambio
de cristales, varillas, muelles, tornillos y
monturas. —PRECIOS ECONOMICOS.

GAFAS Y LENTES, DE 1 A 50
PESETAS.

Se garantiza la buena calidad de estos
artículos.

JOSÉ SIBIDÍ, Mayor, 18. —OLOT

CARRER DE VAYREDA

CASA NOVA FER A VENDRE

Penúltima dreta

Informació: E. Arqués

St. Tomás. —OLOT

LA COMARCA

PERIÓDIC INDEPENDENT

Any IV

OLOT 12 de Febrer de 1916

Núm. 157

Nº 1790.

CONSIDERACIONS

Estem ja a mitjans del mes de Febrer. Es probable que dintre pocs dies comensin a visitar nostra comarca els forasters o apoderats seus per a buscar hostatje per a l'estiu passar-lo entre nosaltres proporcionant a nostra ciutat una major animació traduint-se ses visites en positius resultats pràctics.

Altres vegades he cridat l'atenció dels olotins i d'una manera marcada, concreta, de la Junta d'Atracció de forasters que sigui dit de pas no sabem que's preocupi del seu objecte, i havem dit que *a temps* (ara som a temps) s'ha de fer propaganda sana, favorable a la vinguda del major i més distingit nombre de forasters i més ara que les circumstancies dificils en que's troven les nacions son un obstacle prou insuperable per a privar de que la colonia forastera espanyola s'escampi pel extranger. I aixó es tan més convenient en quant la propaganda que s'ha de portar a cap serà sempre una propaganda veritat, car es indubtable que nostra comarca es incomparable estació d'estiu, com ho confirma el fet significadíssim de que els millors artistes l'han visitada pera pintar ses millors teles, que els excursionistes freqüentment venen a fruit de ses belleses i el foraster que per primera vegada trepitja

Pedro Abellán

nostra terra repeteix i prolonga ses estades aquí, recomanant la comarca d'Olot com a una de les mes belles i mes sanes.

Nosaltres creiem, doncs, que es ara l'hora de començar a iniciar i organitzar els treballs de propaganda per a emprendre-la ara i no esperar a l'estiu quan les colonies tenen ja determinat i acordat el lloc per a el seu estiuueig.

A aquest fi insistint sobres unes indicacions que vaig fer en el nombre 120 d'aquest periòdic corresponent al 12 de Juny de l'any darrer que vinguèren a èsser un *memorandum* del brillant article que ja'l 17 d'Abril havia publicat nostre estimat company de Redacció *Ezequiel*, he de recordar als olotins que la seva sort en aquest terreny està tirada: «si ara els olotins—deia—no's dessempereseixen i fent-se càrrec de la seva veritable situació, del veritable moment històric actual deixen de convertir nostra ciutat en la ciutat-jardí, èn la ciutat estiuenca, que apleguin els ideals...» perque una serie de fets que recordava en l'article a que aludeixo han «posat a Olot en inmillorables condicions per a esser l'única ciutat veritablement estiuenca», coincidint exactament amb lo que digué ja'l redactor citat abans o sigui que «avui Olot està en condicions molt superior a la d'anys endarrera per a invitar als forasters; les comunicacions ara son fàcils i relativament econòmiques per a conseguir que'n's visiti molta gent» i *Ezequiel* donava ja un remei que ningú va seguir al dir que «falta que la Junta d'atracció de forasters presenti iniciatives i que siguin secundades per l'Ajuntament, per els propietaris que raríssimes vegades cuiden de dotar ses cases de comoditats que arreu del mon avui son imprescindibles, dels comerciants i dels particulars».

I ara pregunto ¿qué s'ha fet? ¿quines iniciatives s'han prés?

Hi ha que actuar: doncs bé, nosaltres proposem a nostra primera autoritat local el distingit amic D. Joan Tresserras que's preocupi d'aixó en be de tots: que cridi l'atenció de la Junta d'atracció de forasters i de qui correspongui per a que s'estudii desseguida i desseguida que sigui oportú's porti a cap un programa o plan d'iniciatives que inclinïn l'ànim del foraster a visitar-nos.

Casulanes

Dels esperits-rosats

¡Ai amic llegidor, els esperits-rosats! ¡Dels esperits rosats vull parlarte, dels esperits infantils. ¿Es que'l tenir un esperit aixís es un defecte? ¿Es que es una virtut?

He consultat a tots els autors (es lo primer que fan els ultra-moderns, els super-homes, consultar autors, copiar autors i citar autors, fent servir a algú d'ell d'escambell) i no tots estàn d'acord que es lo mateix que dir que alguns ho creuen virtut i altres vici: per a tu llegidor ¿qué és?

«Esperit-rosa, es vèurer i jutjar les coses pel costat més favorable: l'esperit-rosat es el que te propensió per a les coses rosades, luego l'èsser esperit rosa es un vici, perque tot el que té propensió a alguna cosa vol dir que s'hi sent arrastrat o per inclinació natural o per gust: en cap cas per raciocini...» De conformitat amb aquest autor (serà'l meu escambell) crec que aixó de que parlo es un vici: més el crec un vici deliciós, si es que hi ha vicis, que crec que si, deliciosos.

¿Exemple? Tu amic meu que llegeixes aquestes ratlles coneixeràs a D. Fortunato. D. Fortunato es home eminentment esperit-rosa: sempre va endavant: mai el seu esperit-rosa tremola davant els fets més contraposats i contradictoris: va pas mai enrera: aixís es D. Fortunato.

D. Fortunato, doncs, es home que mai't deixarà sense una esperança, sense sisquera una mica d'esperança. T'acostes a ell, parles a ell i sempre en els seus ulls hi brilla una llum rosa, i poc a poc aniràs sentint convertir el teu esperit també en un esperit-rosat, que en els temps actuals vol dir infantil.

I aixís un dia les coses, perque les coses també van a dies, no atenen a D. Fortunato amb aquella exactitut, amb aquella fidelitat que aquell bon senyor esperaba i presentia. Tots els amics i conveïns comenten la contrarietat que ha experimentat D. Fortunato, i les veïnes fent rotllo a les aceres, que es el cafetí de les dónes, el compadeixen i prometen novenes per a que millori aquella situació de coses que estimen sensible i critica: d'entre'l rotllo surt una veu tremolosa que aixecant els ulls enlaire diu: «¡Pobre D. Fortunato! ¡qui havia de dir-ho!»

· *Arriba D. Fortunato en tan al cercol d'amics del gran café que l'esperen ansiosament i al donar-los-hi l'impresió dels fets darrers es una impresió-rosa i afegeix amb un gest olímpic «¡Pitjor per ells!»*

¿Has sentit pas parlar d'aquell soldat (aixó es copia) que parlant del cabo deia: «M'ha clavat una forta garrotada, pro se li ha trencat el bastó; pitjor per ell»? ¡Oh, els esperits-rosats!

MODESTÍ

Jabón ¡LA CRUZ BLANCA! *El más económico y más puro.
El que lava más, y se desgasta menos.*

Pidase en todas partes

Representante: Esteban Hostench.

Desde la Francia Herolca

Una visita al taller de los hermanos Clará

En París, como en todas las grandes capitales, hay una nutrida colonia catalana; y es que nosotros los catalanes, tenemos en nuestras venas, sangre de aquellos atrevidos griegos focios, que atravesaron el Mediterráneo en busca de lo ignoto, y esta fuerza atávica ha hecho de nosotros un pueblo concentrado y callado; pero que tiene de todos modos una gran ilusión por las empresas atrevidas.

Hoy, sin embargo, voy a hablar solamente de los artistas, de estos trabajadores del espíritu, que añaden a la antedicha fuerza de raza, el alto aliento del ideal. Y claro, que, tratándose de artistas y estando en París he de referirme a los hermanos Clará, que son la honra de nuestro país por estas tierras.

Llevaba una carta de presentación del patriarca de la escultura catalana, el espíritu al Llimona y esta carta ha sido como palabra mágica que me ha abierto de par en par las puertas del taller de los hermanos artistas; ha sido como la simbólica y cabalística palabra, que en los cuentos de hadas abre las puertas de los palacios de los gnomos.

José Clará me recibió con una afabilidad y llaneza encantadoras. Su trato es por demás dulce y atraiente. Estaba trabajando en el momento de mi llegada, en un barro de gran tamaño, que representa un hombre de Herculea musculatura, recostado sobre una roca; es el trabajo. Ha explicado que era para el monumento que debe levantarse en Sabadell al insigne patricio Sellarés. La estatua, como todo lo suyo, era una maravilla; bajo las formas de aquel hombre, de una soberbia belleza masculina latía la fuerza avasalladora que levanta los pueblos y encamina las generaciones hacia el ideal. El santo trabajo de cada día. Y este trabajo continuo y sosegado, aparte otras cualidades morales y de inteligencia, es quizás característica de nuestro pueblo; por esto encuentro muy acertado, sobre todo dado el lugar donde debe levantarse el monumento este símbolo, que a la vez es halagador y emulativo. José Clará me ha dicho todo esto, con su modestia peculiar y para justificarse de que haya prescindido del busto o estatua del homenajeado, ha dicho que él cree que los monumentos que adornan las plazas y avenidas de una ciudad, deben tener un valor plástico suntuario y ornamental; deben tener al embellecimiento de la urbe y al esparcimiento y solaz de los ciudadanos y de los visitantes, despertando su emoción estética; además de ser la consagración de un recuerdo, o un homenaje personal. No hay derecho a convertir las avenidas y plazas de las ciudades, en galería de hombres ilustres; para esto son los Museos, los Ateneos y las Academias. Yo que muchas veces había pensado esto mismo, he sentido una verdadera complacencia de coincidir con el sentir del artista y he hecho votos, para que esta idea fructifique, gracias a la cual nuestras ciudades saldrían altamente beneficiadas.

La pieza donde me recibió es una pequeña habitación, que podríamos llamar el *tabernáculo*, porque en él toma el barro el aliento vital de la forma; en él es donde vive el artista, tomada esta acepción en el sentido de creador.

Después pasan los barroes a otro taller, donde se trabaja el mármol y por fin a un salón contiguo al primer taller, donde se guardan las obras terminadas. Hemos estado un largo rato admirando sus obras empezadas y después me ha hecho pasar

al salón exposición, que podríamos llamarle, donde están, como he dicho, las obras ya terminadas; domina en él un gusto exquisito y coquetón y un recogimiento como de museo familiar.

La obra de más alientos que actualmente absorbe y preocupa al artista, es el monumento del Beato Ramón Llull, cuyo boceto tiene ya terminado. A mi me ha entusiasmado.

Se lo encargaron hace poco tiempo y él, infatigable, quiere hacer, además de la escultura, el trabajo de arquitectura, para recatar mejor el aliento generador; para mejor guardar la unidad ideal de la concepción artística.

Forma un cuerpo central semicircular, a cuyos extremos van dos bajos relieves, representando la Vida contemplativa y la Ciencia; encima de este cuerpo se alza la estatua perorante del doctor Iluminado, que aparece posado sobre una grandes alas estilizadas, que abarcan casi toda la amplitud del monumento: en la parte posterior del cual hay una estatua de mujer, que simboliza la Sabiduría.

Tanto en la ejecución de los detalles, como en la concepción del conjunto, he visto el desarrollo de una obra maestra.

El momento irá emplazado en la capital de la isla dorada, al borde del mar. La estatua de Ramón Llull estará frente a la inmensidad azul del Mediterráneo, de este mar que en todo tiempo ha sido el mar de la civilización. En la parte de tierra, que es donde está la estatua de la Sabiduría, habrá el dulce reposo de unos bancos cercados de plantas y follaje.

Yo ya, desde ahora, me imagino este rincón solitario y tranquilo, en las futuras horas soleadas de invierno, donde todo convidará a soñar. Quizá sea el reflejo de los viejecitos octogenarios, que irán allí a charlar y a tomar el sol; quizá vayan los niños a reír y a jugar a la salida de la escuela; de todos modos, siempre tendrá este pequeño recinto el quieto encanto de estas plazas solitarias y ombrias de las grandes ciudades; estas plazas que yo tanto quiero, porque todas tienen un recogido silencio, hasta el qual no llega el tumultuoso bullicio de las grandes calles y porque todas tienen una misma fisonomía, a través de las latitudes y de las costumbres.

Casi todas las demás obras guardadas en el taller exposición,

en este pequeño museo coquetón y recogido, me eran ya conocidas; las habíamos visto en Barcelona. Sólo me eran nuevas unas cabecitas ideadas de muchacha, con estos labios breves y fruncidos de las parisienses y con estos ojos picarescos y mividos. Eran estas cabezas de una belleza clásica, de un gran sabor helénico y un gracil encanto de estilización novecentista.

Al lado de Clará y rodeado de sus obras, se respiraba un gran ambiente de catalanidad.

Yo me he creído transportado, durante estos momentos, a mi patria querida, esta patria luminosa y fecunda que florece triunfantemente a orillas del mar Azul.

Todo allí me hablaba de mi tierra, las mismas obras de Clará y convidaban a pensar y a adorar a la patria, y nosotros hemos consagrado, en esta mañana lluviosa de diciembre, nuestros pensamientos y nuestras palabras a su recuerdo. El mismo artista ha hablado de su pueblo y ha cantado sus elogios con el habla elocuente de la sinceridad. Ha hablado de su pueblo, de la ciudad modesta de montaña, que es cuna fecunda de artistas, y los dos hemos desgranado los recuerdos pasados, las horas vividas bajo las frondas de sus bosques, en una paz bucólica y sentimental, como una bella reminiscencia de la Arcadia. Y una gran nostalgia ha invadido nuestros espíritus, al considerar la dulce placidez que debe respirarse en estos momentos en aquellas tierras benditas de Dios, donde bajo el cielo de un azul heráldico, silba el viento helado de diciembre, entre los árboles deshojados; este viento sutil de los otoños catalanes. Y hemos creído ver sus grandes casas venerables, blanqueando entre las tierras de cultivo, con sus grandes solonas, en cuyos rústicos barandales lucen las amarillas y luminosas colgaduras de las mazorcas deshojadas; con su «llor» grande y espaciosa, que tiene el rústico recogimiento de un santuario familiar, donde en torno de una venerable figura patriarcal se reúnen todas las noches los hijos i los mozos para yantar y para rezar devotamente; con sus establos espaciosos siempre llenos de la fecundidad de los ganados; con sus ventanas llenas de fiestos de claveles, detrás de los cuales a veces aparece la cara sonrosada y sana de una doncella del terruño. Estas casas

tienen un no sé qué de poderío y de manificencia rústica, i tienen el poético encanto de una geórgica de Virgilio, y que conservan algo de la espiritualidad de nuestra raza, algo fuerte y tranquilo, como la existencia de los antiguos reyes-pastores.

Y hemos creído ver sus altas cumbres encapotadas por la niebla, donde en los días serenos de verano hemos reposado dulcemente, y donde hemos encontrado después de larga caminata, el regalado festín de las fresas silvestres humedecidas de rocío y la grata compañía de una fuente fresca y murmurante. Estas altas cumbres, desde las cuales hemos visto desplegarse bajo nuestros ojos, la magnificencia de los valles, con las manchas verdes de sus huertas y las manchas doradas de sus mieses y con sus pueblecitos rústicos, blancos y sencillos, agrupados alrededor de una gran iglesia blanqueada. Hemos continuado hablando de la patria, esta patria tan pequeña y humilde, que cabe por entero en nuestro corazón; pero el tiempo ha pasado inexorable y ha sido forzoso separarnos. Al separarme de Clará he sentido la punzada triste de las despedidas. Me ha hecho prometer volver otro día.

Al salir del taller, cerca del mediodía, he seguido por la gran avenida Malakoff hasta el Trocadero. En las calles de París continuaba lloviendo triste y lentamente y el frío era intenso; pero yo no lo he sentido, porque llevaba un rescoldo de amor en el corazón; porque mi pensamiento evocaba el recuerdo de unas horas pasadas, en que el encanto de unas risas femeninas, rompió la serena placidez de unas hermosas tardes estivales; horas lejanas y fugaces, que dejaron en mi espíritu una estela de melancolía y embriagaron mis sentidos con un perfume sutil, como violetas y jazmines.

DR. GIRONA CUYÁS.

Paris 15 Enero 1916.

Remittit per l'autor i publicat també en "La Vanguardia" N. de R.

La acreditada botiga de robes de Vda. de Orri, (a) Casa Nera vell, per restauració de la casa se traslada al mateix carrer, darrera del Tura, a la «casa Parrot».

El Dr. Torras i Bages ha mort

La mort del venerable Dr. Torras i Bages es d'una trascendencia gran no ja sols per a l'Església que comptava a n'ell com a un dels seus mes preclars pastors sinó que d'una manera especial afecta als catalans. Nosaltres rendim tribut d'admiració al il·lustre Bisbe de Vich que en multituds d'ocasions la seva veu autoritzada i plena de doctrina santa i viva era el fidel ressó de la manera de sentir i pensar de Catalunya, ont fou sempre respectat i venerat per tothom com a una de les mes sobressal·lients figures de nostra terra i com a una de les mes clares i profundes mentalitats modernes, cristallitzant-se aquestes superiors qualitats en l'inimitable obra «La Tradició Catalana» reconeguda per tothom com un dels mes estimats monuments de la literatura catalana.

Nasqué 'l Dr. Torras i Bages en S. Valentí de Cabanyes el 12 de Septembre de 1846, habent estudit a Vilafranca del Penedés, Barcelona, Vic i Valencia. El 19 de Juny del 1899 fou precognitzat Bisbe de Vich, i morí en la pau del Senyor dilluns passat.

Deixa escrites ademés de l'obra citada, altres tan interessants pera nosaltres com «De l'infinit i del límit en l'Art», «Lo eterno y lo variable del cuerpo social», «El espíritu en el trabajo», etz., etz.

La figura del Dr. Torras no morirà mai entre'ls catalans.

Casa para vender: *Sta. Cristina, 3.—Razón, S. Cristóbal, 5*

Informació

MUNICIPALS

Sessió del Ajuntament del dia 11 de Febrer de 1916.—Baix la presidència del Arcaide Sr. Tresserras i amb assistència dels concejals Srs. Mir, Teixidor, Danés, Solanich, Bretcha, Legares. Barnadas i Bassols, tingué lloc ahir la sessió de segona convocatòria.

Aprovada l'acta, se llegí una comunicació del Batlle donant compte de la manifestació obrera del diumenge per l'abaratament de les subsis-

tencies, i de les condicions entregades, acordant-se després d'algunes explicacions del Sr. Mir nomenar-se una comissió mixta de representants de la Federació, Lliga Industrial, Sindicat Agrícola, Unió Gremial i concejals quedant designats amb aquest caracter els Srs. Mir, Puig, Bretcha i Arcalde.

Per sorteig se nomenà un vocal associat que resulta ser D. Josep Bandranas.

S'aprovaren tres informes de la Comissió d'Hisenda regulant els arbitris de carns de tocino i bou per a embutits i esportació amb la desconfomat del Sr. Solanich.

S'aprova una sollicitud del Sr. Güell concedint una tanca de terreny.

I se passa a Foment una altre del Sr. Sadurní per l'aprovació d'un plano.

I sens precís ni preguntes s'aixeca la sessió a tres quarts de set.

D'ESPECTACLES

■ **Teatre Principal.**—El diumenge passat si que la Empresa d'aquest teatre estigué encertadíssima en escollir el programa de pel·lícules, ja que sense por d'incórrer en cap exegeració, podem afirmar que les titulades *Hermanita* i *Corazón de mujer*, son de les millors que s'han projectat en nostre Ciutat, principalment la primera que és d'argument conmovedor i interessant, sense efectes inverossímils.

La segona de tant interés com la primera i ben desenrotllada.

Els Notris, ja coneguts del nostre públic, ens presentáren un treball nou, plé de detalls humorfstichs i d'una agilitat extraordinaria, que foren molt aplaudits per la nombrosa concurrencia que hi assistí. Nosaltres al consignar els nostres aplaudiments a la *troupe Notris*, felicitem a la Empresa per la seva bona elecció tant en la *varieté* com en les pel·lícules.

Per a dema s'anuncia el renombrat *Swip-Dou*, ciclistes, acóbrates i parodistes de gran rissa.

■ **Ideal Park.**—La atracció que diumenge passat s'exhibí en aquest Teatre no tingué la acceptació que s'esperaba amb tot i que «The Ardath Alligators» fa verdaders prodigis de resistencia dintre del aigua, permaneixent totalment sumergit en ella prop de dos minuts.

En quan a la presentació de els tres cocodrils, res de particular oferí.

De les pel·lícules a poca diferencia com en dies anteriors, agradant d'una manera especial la cómica interpretada per «Salustiano».

Per a demá s'anuncia la aparició de les «Hermanas Gomez».

■ **Centro Obrero.**—Demà a la nit hi haurà ball de Societat a càrrec del quinteto que dirigeix D. Celestí Bofill.

CORPORATIVES

■ Demà diumenge a les 9 del vespre, l'«Ateo Obrero» d'aquesta ciutat, celebrarà una vetllada literari-musical en la que hi pendran part varies senyoretetes i joves de dita societat, aixís com alguns alumnes de la escola nocturna que la mateixa sosté. El discurs de fondo està a càrrec de nostre estimat company de Redacció D. Carles Verdós.

Al final de l'acte se posarà en escena per varis aficionats, la pessa còmica en un acte «L'últim inglés».

Donat el caracter altament educatiu de la vetllada, promet aquesta véurers molt concorreguda.

■ Diumenge passat va reunir-se en el Saló de Casa la Ciutat el «Cos d'Adjunts» del Certamen per a l'aprovació d'uns Estatuts nous i elecció de la nova Junta Organitzadora. Després de breu discussió se aprovà amb algunes aclaracions l'avant-projecte d'estatuts i's designàren algunes persones per a formar part de la Junta Organitzadora sense arribar-se a un acord.

■ La Junta de la societat «Industria y Comercio» convoca a reunió general, demà a les tres de la tarde, per a tractar assumptes de gran interés per a la Societat.

■ Per omissió involuntaria en el nombre passat no donguèrem compte de la convocatoria que per a la reunió de cabos del partit ens envià nostre particular amic el digne Cabo del Somaten del Partit de Olot.

DE SOCIETAT

■ Durant aquets dies havem tingut el gust de saludar a la distingida senyora D.ª Llúcia Estorch i a son germà, nostre bon amic D. Antoni Estorch. Desitjem que la seva curta estada entre nosaltres els hi hagi sigut ben agradosa.

BIBLIOGRÁFIQUES

■ L'interessantíssima publicació «Quaderns d'Estudi», ha posat a la venta el nombre IV de tex tant important com els anteriors: El sumari també molt interessant i sentim que la falta d'espai no'ns permeti publicar-lo.

VARIES

■ Diumenge a les tres de la tarde, tingué lloc l'anunciada manifes-

tació obrera, per a protestar del encariment dels articles de primera necessitat. En nombre bastant considerable, els manifestants sortiren del Hospici, recorreguent els principals carrers de nostra ciutat, guardant el major ordre i correcció. De retorn al lloc de reunió, feren ús de la paraula per a explicar el significat de la mateixa, els obrers Vila, Casas, Martínez, Nogué i Gurt, siguent molt aplaudits. Acte seguit la manifestació se dirigí a la Casa Comunal a fer entrega al Sr. Alcalde, de les conclusions acordades en la mateixa, disolguent-se amb el mateix ordre que havien guardat fins allavors.

■ Des del 5 al 11 del corrent, aquesta Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi, ha obert 8 llibretes noves, ha rebut per imposicions 6594' pessetes i n'ha pagat 5859' per reintegres d'estalvi.

Durant la vinenta setmana actuarà de Vocal de torn D. Joaquim Casabó i Puigdelabellacasa.

■ A l'Hospital s'estàn ultimant els treballs d'instalació de la Clínica d'Operacions, baix la personal direcció del Dr. Fàbregas qui, com és sabut, ha costejat els quantiosos gastos d'obres i material que una cosa d'aquesta naturalesa reporta. sobre tot feta amb l'esplendidesa amb que's porta a cap fins al punt de que al dir dels tècnics serà la primera de la Provincia i pariora de les millors de Barcelona, motiu pel qual ha sigut molt felicitat dit senyor.

No cal dir que a n'aquestes felicitacions unim la nostra ben sencera. proposant-nos parlar extensament d'aquesta millora un cop sia enllestida.

■ Amb motiu d'ésser ahir el 11 de Febrer, vegèrem lluir domassos als balcons del «Centre Republicà».

■ Demà diumenge a les cinc de la tarde, la Junta de senyors de la V. O. T. del Seràfic P. S. Francesc, tindran reunió mensual en el local de costum per tractar assumptes d'interés per a la bona marxa de l'Ordre Tercera. Se recomana als senyors que la formen no deixin d'assitir a la mateixa.

■ Dimars vinent a dos quarts de quatre de la tarde la Junta de Senyores de la V. O. T. del Seràfic P. S. Francesc. se reunirà en el local acostumat baix la presidència del R. P. Guardià, per a tractar assumptes d'interés per a la prosperitat de l'Ordre Tercera.

■ Diumenge vinent a dos quarts de cinc de la tarde en el pati de davant l'iglesia dels P. P. Caputxins, se farà el sorteig del preciós i artístic grupu de la Divina Pastora a benefici de la V. O. T.

Se prega a tots els que tinguin bitllets no deixin d'assitir-hi a fi de que's pugui fer entrega de l'imatge al nombre que surti premiat.

Se despatxen bitllets en l'impremta de casa el Sr. Bonet.

■ El diumenge passat a la tarde, quan el passeig de Barcelona estava forsa concorregut, un genet passà amb el cavall escapat, i no pel lloc dels carruatges. sino per aont els conciuatants s'estaven passejant, lo que constituí una infracció evident de les ordenances municipals i reglaments apart de l'imprudencia que aixó representaba. Cridem l'atenció del digne Bàtllie i esperem que, com es de justicia, o-se li imposi la multa corresponent o s'en passi el tan de culpa als tribunals. sense que ocorri lo que altres vegades amb fets semblants que queden en l'impunitat: repetim esperem que'l Sr. Tresserras obrarà en conseqüencia.

■ El número de l'important publicació «Paz y Tregua» corresponent al mes de Gener, anuncia un interessant concurs de tir per a els somatens armats de Catalunya que's proposa celebrar anyalment seguint l'idea exposada en una reunió que celebrà el somatent del plà de Barcelona en el passat any 1915 pel Sr. D. Joan Puig i Marcó subcabo de La Salut.

El concurs tindrà lloc en el camp de tir «Salut Sport Club» de Barcelona dels dies 5 al 11 del proper mes de Març, i el diumenge dia 12 tindrà lloc l'entrega publicament de premis en el Saló de la Diputació de dita ciutat. Les suscripcions deuràn tenir lloc els dies abans de cada tirada en l'oficina de matrícula que al efecte estarà overta.

Entre'ls premis sembla que hi haurà dugues *copies* ofertes pels Reis D. Alfons i D.ª Victoria, un premi «De los Municipios de Cataluña» essent segurs en del Exm. Capità General, Srs. Marqués de Marianao, de Camps, Comptes de Güell, Balcells, Abadal, Pons, Bertràn i Serra, Tort, Morales. Marqués d'Allella, Federació de Fabricants de Filats i Teixits, Foment del Treball Nacional, cases de Schilling, Beristany, Laplana i Alberdi. etc.

■ La recaudació líquida de la Delagació d'Hisenda d'aquesta provincia durant el mes de Gener últim ascendeix a 833.986 pessetes de les quals 637.948 corresponen a Aduanes. Dita recaudació comparada amb igual periode de l'any anterior acusa un alta de 265.505 pessetes.

■ L'«Gazeta» publica l'estadística de naixements i defuncions ocorregudes a Espanya durant el mes de Novembre últim. Els naixements varen esser 35.213 i les de funcions 44.772.

■ De la Revista «El Teatre Catalá» hem rebut uns fascicles de les «Conferencies» donades el 1er. d'Octubre de 1915 per En Francesc Guret, sobre «La municipalització del Teatre a Barcelona.—Antecedents i comentaris», i el 16 d'Octubre del mateix any, per En J. Ferrán Torras, sobre «El Palau de la Dramática Catalana.—Medis

d'arribarhi.» No cal dir que dites conferències son interessantíssimes.

També es important el número 206, de dita Revista, corresponent al 5 del present mes, en el que publica en la portada el retrat de D. J. Massó i Ventós, i el següent sumar: *La desaparició del Teatre Principal*, per Fontana.—*A la memòria del mestre Maragall*, per Joaquim Ruyra.—*Ecos*.—*El moment actual del Teatre Català, Conceptes*, Continuació de la Conferència donada per l'Ambrossi Carrión, en el «Foment del Teatre Català» el dia 8 de Gener 1916.—*El notable actor Avelí Galceràn*, per J.—*Teatre Castellà*, per Fontana.—*Teatre català*, per Johannus.—*Informació*.—*Notícies*. Ademés publica 16 pàgines de folletí de la bonica comèdia en tres actes, *Sang blava*, original del notable i celeberrim escriptor En Josep Pous i Pagès.

Les darreres obres publicades en el folletí de tant important revista «El Teatre Català» *Girassol*, de l'Ignasi Iglesias i *Nit de Reis*, de l'Apeles Mestres, foren rebudes amb èxit esclatant i ara volen sorprendre a n'els seus llegidors, donant-los-hi la grata nova que des del número vinent alternaran la bonica comèdia *Sang blava*, amb el poema dramàtic en tres quadros, de l'Apeles mestres, *Margaridó*, una de les obres més excelses de la literatura catalana i sens dupte la millor producció, definitiva, de l'eximí poeta-artista, sadollada d'una inspiració i una delicadesa encisadora.

No podem menys que felicitar una volta més a la aimada Revista «El Teatre Català».

DEFUNCIONS

■ A l'avençada edat de 74 anys morí el diumenge passat D Joan Clarà Coromina, pare dels eminents escultors distingits amics nostres, D. Joan i D. Josep, (e. p. d.)

Era'l finat persona de tracte afable i bondadós per quina existència tan la seva esposa com els seus fills se desvetllaven sempre visitant-lo sovint tan en Joan com en Josep que venien de París expressament per a estar al costat dels seus bons pares i germans. Nosaltres sentíem vivament la pèrdua que acaba d'experimentar la família Clarà i a ella i especialment a nostres estimats Joan i Josep enviém l'expressió de nostra fonda simpatia i sentit condol.

Al acte del enterro que tingué lloc dimars, hi assistí nombrosíssima concurrencia, prova inequívoca de les moltes simpaties amb que compta el finat i sa família.

■ Ahir al dematí la família Sacrest sofrí una nova pèrdua. Quan encara la llaga del dolor era overta per causa de la mort de D. Josep Sacrest, de la que'n donàrem compte en el nombre anterior, deixà de existir la seva bona esposa D.ª Agna Mir, persona amabilíssima i caritativa que gosaba de nombroses relacions. A l'atribulada família enviem l'expressió de nostre condol.

■ Dies passats morí a Barcelona el conegut periodista i bon català Ezequiel Boixet que baix el pseudònim de «Juan Buscon» havia escrit durant llarc temps la secció *Busca Buscando*, de la *Vanguardia*.

Era el Sr. Boixet un dels nombrosos catalanistes de la premsa del «Ateneu Barcelonés» aont era apreciadíssim.

■ També ha mort D. Antón Fernández, més conegut per Napoleón, fotògraf dels de més nom de Barcelona.

Fou sa casa la primera d'Espanya aont se feren projeccions cinematogràfiques. (E. P. D.)

DE SANT PRIVAT DE BAS

■ Margarita Colomer Espona, de 26 anys, qui des de la mort de sa mare tenia trastornades ses facultats mentals, fou trobada morta en el torrent nomenat de «Can Vidal», ignorant-se les circumstancies que concurríen en dita mort, si be es creencia general la de que's tracta d'un suícidí.

El Jutjat instrueix diligencies per a l'esclariment del fet.

MAGATZEM GRAN ver a llogar. Raó en aquesta impremta.

Anuncis Oficials

AYUNTAMIENTO CONSTITUCIONAL DE LA MUY LEAL CIUDAD DE OLOT

Establecida, en el «Orfeo Popular Oloti», la enseñanza de solfeo y teniendo el Ayuntamiento reservadas treinta matrículas para ser distribuidas gratuitamente entre otros tantos individuos de ambos sexos de la localidad, se pone en conocimiento del público que todos los que deseen inscribirse pueden solicitarlo en la Secretaría de esta Corporación municipal.

Olot 9 de Febrero de 1916.

El Alcalde Presidente,
Juan Treserras.

Notes varies

Moviment de la població

Del 4 al 10 de Febrer.

Defuncions: Joan Clarà, 74 anys, paràlisi bronquial; Ana Phetau, 67 anys, Endocarditis; Magdalena Nicolau, Càncer pilòric.

Naixements: 3 nois i 2 noies.

Correus

Recollida de la correspondència a la Central: 4'45; 11'15; 12'30; (peatons i interior) 17'10 (interior) i 21'45. Dels estancs a les 21.

Arrivades: A la oficina: A les 12'15 12'30, (Sta. Pau) 17'15, 18'30 (Camprodón) i 21

Certificats: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Dies de treball: De 9'30 a 11 y de 17'30 a 19} \\ \text{Dies de festa: De 9'30 a 11} \end{array} \right.$

Telégrafos: — (Valls-nous), De 7 a 21, tots els dies.

Teléfonos

Interurbà: (Carme, 1, baixos) De 8 a 21.

Comarcal: (Hospici) Servei permanent.

Trens, automòvils i carruatges:

Girona

Trens:—Surten: 2'32 (1) 5'18 2) (11'42 (3) 14'38 (4) i 17'30, (aquest solçament els diumenges dies festius que fa tot al recorregut i els dilluns que arriba fins a Amer.

» Arriben: 8'41; 12'08 (5) 18'27 (6) i 20'43 (7)

1 Enllaça amb l'express que arriba a Barcelona a les 7'53 i amb el lleuger que hi arriba a les 8'30

Enllaça amb el lleuger que arriba a Barcelona a les 14'40

3 » » el correu que arriba a Barcelona a les 19'05

4 » » el express que arriba a Barcelona a les 19'30 i amb el mixte que hi arriba a les 23'00

5 Enllaça amb el correu que surt de Barcelona a les 5'00

6 » » el lleuger que surt de Barcelona a les 7'22 i amb l'express que surt a les 9'58

7 Enllaça amb el correu que surt de Barcelona a les 14'23

S. Joan de les Abadesses

Surten: Automòvil, a les 4 i 15; Cotxes a les 1 i 9'30

Arriben » » » 13 i 22; » » » 13'30 i 22

Figueres

Surten: Automòvil, a les 6'30; Cotxes, a les 4; Tartana, a les 14

Arriben: » » » 4'30; » » » 19; » » » 11'30

Banyoles

Surten: Automòvil, a les 7, i 15; Tartana, a les 22'15

Arriben: » a » 14'45 i 21; » a » 17'30

JEREZ, COGNACS Y QUINADO
Del Marqués del Real Tesoro

GRAN VERMOUTH TORINO
De los Srs. Martini y Rossi

CERVEZA Viena, Pilsen, Estrella Roja
y Dorada
De la Sociedad Anónima Daunn
Gran Licor Estomacal Bonet

Jarabes i Horchatas

Representante: Emilio Casals y Planas

Lo Positiu

GRAN ESTABLIMENT
DE SASTRERIA DE

JOAN BELLAPART

9, carrer de Sant Esteve 9

EXTENS ASSORTIT DE ROBES PERA
LA TEMPORADA

TRAJOS DES DE 20 PTES.

PER AMUNT

MODA PARISIEN

PERFECCIÓ ECONOMIA

Novetats i teixits de tota mena
Roba blanca feta i en pessa

PIU ORRI Sant Esteve, 12
Olot

Camisería, Corbatería, Genres de punt
Camises a mida

Taller de construcción de **ESTUFAS Y**
HORNILLOS de todas clases, para quemar
serrín, carbón de piedra, madera y leña, de

JUAN DOMENECH

Callejón de San Antonio, 6. **OLOT**

Se reforman estufas «CHQBESQUIS» para
quemar serrín

Alimento reconstituyente
y poderoso.

ESOMATINA NOVELLAS

Necesario a los débiles y convalescentes.

Curan la Tos por
crónica que sea.

Pastillas contra la TOS NOVELLAS

Exirpan callos y durezas
infaliblemente.

Callicida NOVELLAS

Estos medicamentos se venden en la Farmacia Cardelus: Olot

DIABÉTICOS
— CURA INFALIBLE CON EL —
OPALCHI-NOVELLAS
DIGIR EL ÚLTIMO MEDICAMENTO — FARMACIA DEL AUTOP
77, RAMBLA DE CATALUÑA, SECAJA AL. OMA, 8 & 9.

i amb més bones condicions
es la casa **ROSAU** Pl. Alfons XII
OLOT

LA CRISTALLERÍA ECONÓMICA

J. NICOLAU Y COMP. A
PINTORS DECORADORS
Encàrrecs a la gorristeria de Juana
Bertrán, Sant Esteve, 18. — **OLOT**

ANIVERSARIO DEL FALLECIMIENTO
DEL SEÑOR

D. RAMON TOMASETI Y GALÍ

ocurrída el día 16 de Febrero de 1915

(E. P. D.)

Su afligida viuda, hermano y hermanas políticas, sobrinos, primos y demás parientes, al recordar a sus amigos y conocidos tan irreparable pérdida les ruegan le tengan presente en sus oraciones y se sirvan asistir a alguna de las misas que en sufragio de su alma se celebrarán el miércoles día 16 del corriente, de 6 a 11, en la Iglesia de los PP. Capuchinos y al oficio que al día siguiente, jueves se cantará a las 8 ¹/₂, en la Iglesia de las Religiosas de la Divina Providencia.

Olot, Febrero de 1916

Los Exmos. e Ilmos. Srs. Obispos de Gerona y Barcelona se han dignado conceder 50 días de indulgencia, a todos sus fieles por cada acto de piedad o caridad cristiana que practiquen en sufragio del alma del finado.